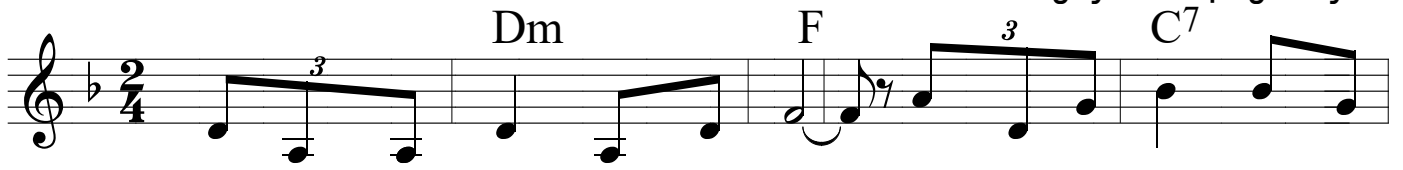
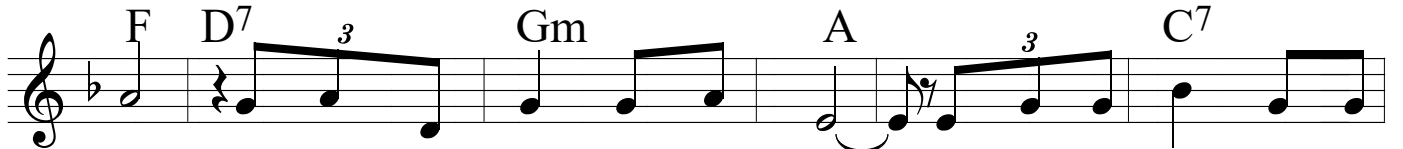

Chúa Là Bến Đỗ

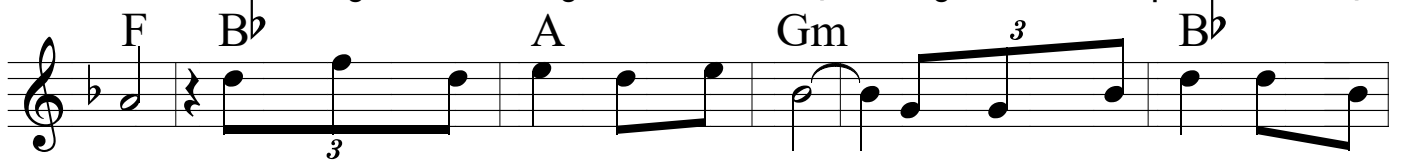
Lm. Nguyễn Mộng Huỳnh

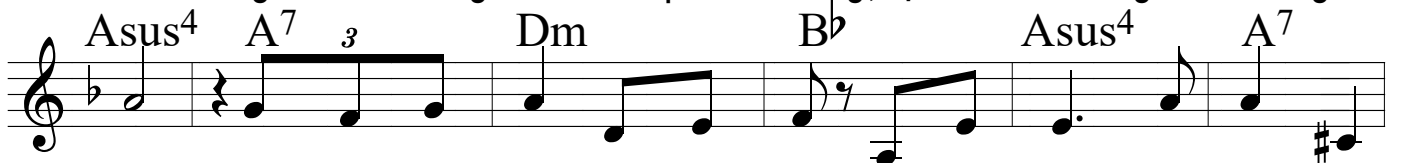
1. Khi chẳng tựa nương chẳng bám víu, Chúa là nơi bám chốn tựa
2. Khi chẳng còn chi ngoài khổn khó, Chúa là kho lẫm thóc gạo
3. Khi lòng buồn như một ngô vắng, Chúa niềm vui sống bước vào

nương. Khi chấp bàn tay môi khấn nguyện, Ngài ban ơn xuống trợ lực
dư. Khi cõi đời đen mây xám mù, niềm tin đưa nắng đẹp trời
thăm. Khi bóng chiều buông nơi bến lạ. Ngài như lữ quán chờ đợi

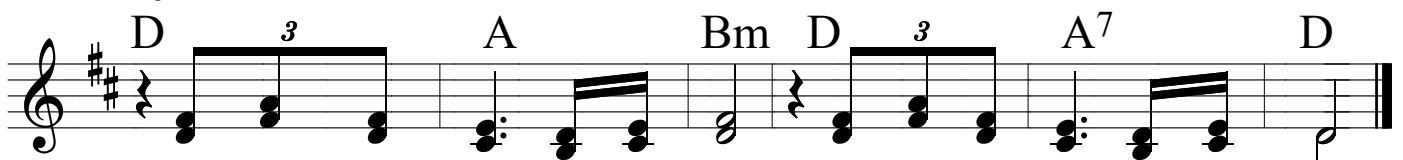
con. Không Chúa đời con như cánh diều, vượt sợi dây kéo cánh chao
mơ. Không Chúa thuyền trôi không bến bờ, dậm trường không thấy bóng quê
ta. Không Chúa lòng như tờ phím chùng, hạc cầm không có tiếng tơ

ngiêng. Như sợi tơ giữ đời trong gió, sợi yêu thương Chúa giữ đời
xưa. Như hải đăng hướng đời xuôi bến, tình yêu Cha thấp sáng hồn
rung. Trong Ngài như nước về sông cũ, đời trăm năm chất chứa ngàn

con. Chúa là bến đỗ buồm say gió. Chúa là con nước xuôi mái chèo.
con.
thu.

Con nước mênh mông về quê cũ, bến đỗ quê xưa thả neo thuyền.